

Urgeix la República Catalana abans de la propera gran crisi

written by Redacció Unilateral | 24 de gener de 2019

Els inversors, en una projecció de futur, busquen referents on poder justificar l'assumpció del risc. En aquesta línia, el Fòrum de Davos és un d'aquests focus d'atenció. Enguany també, des de Suïssa, es plantegen les mil i una oportunitats que té el capitalisme en un món enmig de canvis profunds. Paradoxalment, no s'hi preveu la presència de cap gran líder mundial que doni raons per a la confiança a llarg termini. Tot un símptoma.

A manca de referents públics, els inversors busquen i miren què fan altres inversors més grans o amb més èxit. El que aquests decideixen té un efecte mimètic indiscutible. Buffet o Klarman són exemples clars de persones amb un gran patrimoni que gestionen, a més, carteres d'inversió. Les seves preferències no passen desapercibudes. Tampoc els seus consells o comentaris.

Seth Klarman, amb una fortuna guanyada a pols, no ho veu gens clar. Per mitjà d'una carta oberta al món financer pronostica recessió, una profunda crisi. Parla d'"augment de les tensions socials, increment dels nivells d'endeutament i pèrdua de lideratge americà". Ni més ni menys.

Com deia Josep Olliu, del Banc Sabadell, "l'estabilitat és el requisit per fer bons negocis", i per això, a escala mundial, hom ja alerta de grans perills que poden posar en perill aquesta calma, com a premissa empresarial. En aquest cas, Olliu atribuïa malfuncions econòmiques derivades del procés de reconstrucció nacional, tot ignorant deliberadament la intransigència espanyola o la seva manca de propostes

polítiques, a l'hora de normalitzar les relacions nacionals entre Catalunya i Espanya.

Exemples com aquest de Catalunya hi són a milers arreu del món. I gent com Klarman, des de Boston (USA), els analitzen amb detall meticulós, ja que qualsevol gest seu es tradueix en transaccions de milers de milions de dòlars. Tal com va, tot plegat, aquest analista vaticina que podria ser que no quedés enlloc on invertir. Aquesta és la gravetat de la situació. “No és possible fer negocis amb normalitat enmig de continues protestes, revoltes, fallides o creixents tensions socials”.

De fons, en la seva carta hi ha un missatge ideològic: està el capitalisme en perill quan el que mou el món només és el curt termini i els resultats immediats? O també, la gent, en general, ja desconfia de la doctrina capitalista i no troba alternatives vàlides? Preguntes molt bàsiques adreçades a persones amb una capacitat d'influència de gran magnitud.